

zati evangelium, kdež ani imenovanán nebyl Kristus, abych na cizí základ nestavěl, *11 Kor. 10.15.16. 22. Ale jakož psáno * jest: Kterýmž není zvěstováno o něm, u-zríte, a ti, kteříž neslyšeli, srozu-mějí. *12. 59.15. 65.1. 22. A * tímž jest mi mnohokrát překaženo přijít k vám.

23. Nyní pak nemaje již více místa v těchto krajích, a žádost máje přijít k vám od mnoha let, 24. Kdyžkoli půjdu do Hispánie, přijdu k vám. Mámt zajisté naději, že tudy jdu, uzřím vás, a že až bych prvé u vás poneždu byl. *1 Kor. 16.6. 25. Nyní pak * беру se do Jeruzaléma, službu čině svatým

26. Nebo za dobré se vidělo Macedonským a Achaiským, aby * zbirku nějakou učinili na chudé svaté, kteříž jsou v Jeruzalémě. *1 Kor. 16.1. 27. Takť sobě to oblibili, a také povinni jsou jim to. Nebo ponež-vadž duchovním věcem jejich jim také sloužiti tělesnými.

28. A protož když to vykonám, a jim odevzadu užitek ten, půjdut skrze vás do Hispánie. 29. A vímť, že když přijdu k vám, v hojnosti * požehnání evangelium Kristova přijdu. *11.11. 30. Prosimť * pak vás, bratři, skrze Pána našeho Jezukrista a slu se mnou modlití se za mne Bohu snažně. *11.11. 31. 31. Abych vysvobozen byl od protivníků v Jůdstvu, a aby služba tato má příjemná byla svatým v Jeruzalémě.

32. Abych k vám bohda s * radostí přišel, a s vámi podpočinnul. *Sk. 18.21. 1. Kor. 4.13. Jak. 4.15. 33. Bůh pak * pokoje se všemi vámi. Amen. *1.16.20. 1. Kor. 14.33.

KAPITOLA 16.

Pozdravení. 17. Napomenutí k varování se nepokojných, 20. poručení jeh Bohu.

Poručimť pak vám Fében, sestru naši, služebnici cirkve Chrenscké. 2. Abyste * ji přijali v Pánu, tak jakž sluší na svaté, a abyste jí pomocni byli, jestliže by vás v

čem potřebovala. Nebo i ona mnohým hostem ochotně posluhovala, až i mně také. *11.11. Jan. 6. 3. Pozdravte * Priscilly a Akvilu, pomocnicků mých v Kristu Ježíši. *Sk. 18.2.26. 11. Tim. 4.19. 4. Kteržž pro můj život svých vlastních hrdel nasadili, jimž ne já sám toliko děkuji, ale i všecvy cirkve pohanské.

5. I domáchio jejich shromáždění. Pozdravte mého milého Epé-leta, kterýž jest prvotiny Achae v Kristu. 6. Pozdravte Marie, kteráž mnoho práce měla s námi.

7. Pozdravte Andronika a Junia, příbuzných mých a spoluvěznů mých, kteříž jsou vzácní u apoštolů, a kteříž přede mnou byli v Kristu Ježíši. 8. Pozdravte Amplia mně v Pánu milého.

9. Pozdravte Urbana, pomocnicka našeho v Kristu, a Stachyna mého milého. 10. Pozdravte Apella zkušeného v Kristu. Pozdravte domácích Aristobulových.

11. Pozdravte Herodiona, příbuzného mého. Pozdravte domácích Narcissoových, kteříž jsou v Pánu. 12. Pozdravte Tryženy a Tryfózy, kteříž práci vedou v Pánu. Pozdravte Persidy milé, kteráž mnoho pracovala v Pánu.

13. Pozdravte Rufa, zvláštnho v Pánu, a matky jeho i mé. 14. Pozdravte Asynkrita, Flegonia, Hermy, Patroba, Hermena, i bratři, kteříž jsou s nimi. 15. Pozdravte Fjologa i Julie, Nerea a sestry jeho, i Olympia, všech svatých, kteříž jsou s nimi.

16. Pozdravte sebe vespolek * v políbení svatém. Pozdravuit vás cirkve Kristovy. *1 Kor. 16.20. 17. Prosimť * pak vás, bratři, abyste šetřili těch, kteříž o různé * a pohoršeni čini, na odpor učení tomu, kterémuž jste vy se naučili, a varujte oo se jejich. *Mat. 7.15. 1. Filip. 3.2. *Mat. 18.9.

18. Nebo takovi Pánu našemu Ježíši Kristu neslouží, * ale světmu břichu, a o labodnyim řečmu a pochiebenstvím svodi srčce prostých. *1. Filip. 3.19. 1. Pet. 2.9. 19. Nebo vaše * poslušnější všech došlo. A protož raduji se z vás. Než chciť, abyste byli

16. IEP. S. PAVLA K KOR. 1. 169

24. Milost * Pána našeho Jezukrista se všemi vámi. Amen. *1 Kor. 16.23. 1. Tes. 5.28. 25. Tomu pak, * kterýž může své utvrditi podle evangelium mého a kázání Ježíše Krista, o poděle zjevení tajemství od časů věčných skrytého, *1. Tes. 3.20. 1. Kor. 1.9. 1. Pet. 1.20. 26. Nyní pak zjeveného i skrze písma prorocká, podle poručení věného Boha, ku poslušství viry všechném národům oznáměného, 27. Tomu samému * mondrému Bohu sláva o skrze Jezukrista na věky. Amen. *1 Tim. 1.17. 1. Kor. 6.16.

L i s t t e n t o k Ř í m a n ů m p s a n j e s t z K o r i n t ů , a p o s l á n p o F é b e n , s l u ž e b - n i c i z b o r u C e n c h r e n s k é h o .

1. Apoštol Jezukrista Pára našeho. *1. Tes. 5.24. 1. Jan. 15.5. Gal. 2.20. 10. Prosimť pak vás, bratři, skrze jméno Pána našeho Jezukrista, abyste * jednostejně mluvili všickni, a aby nebylo mezi vámi roztržek, ale buďte spojeni jednotnou myslí, a jednostejným smyslem. *K. 15.5. Efez. 4.3. 11. Nebo oznámeno jest mi o vás, bratři moji, od domácích Chloee, že by mezi vámi byly různé. 12. Mním pak toto, že jeden každý z vás říká: Já jsem * Pavlův, o já Apollův, já * Petřův, já pak Kristův. *K. 3.4. 1. Kor. 1.12. 13. Rozdělen-liž jest Kristus? Zdali Pavel ukřizován jest za vás? Aneb zdali jste ve jménu Pavlovo pokřtěni byli? 14. Děkuji Bohu, že jsem žádného z vás nekrtil, než * Krispa a o Gáia. *Sk. 18.8. 1. Kor. 16.22. 15. Aby někdo neřekl, že jsem ve jménu svém krtil, 16. Křtilť jsem také i * Stěpano-vo. Více nevim, abych koho jiného krtil. *K. 16.16.17. 17. Nebo neposlal mne Kristus křtiti, ale * evangelium kázati, ne v moudrosti řeči, aby nebyl vyprázdňen křžž Kristův. *Sk. 14.7. 18. Nebo slovo kříže těm, * kteříž hynou, bláznovstvím jest, ale o nám, kteříž spaseni dosahujeme, moc Boží jest. *11. Kor. 2.15. 4.3. 11. Tes. 2.10. 1. Kor. 1.16.

2. Cirkvi Boží, kteráž jest v Korintu, posvěceným * v Kristu Ježíši, pozdravením, křtíž vyzývají se všechnými, kteříž vyzývají jméno Pána našeho Jezukrista na všelikém místě, i jejich i našem: *Jan. 17.19. 1. Kor. 1.7. *11. Tim. 2.22. 3. Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. 4. Děkuji Bohu svému vždycky z vás pro tu milost Boží, kteráž dána jest vám v Kristu Ježíši, 5. Že * všemi věcmi obohaceni jste v nem, každým slovem i všelikým uměním. *K. 12.8. 11. Kor. 6.7. 6. Jakož svědectví Kristovo * upevněno jest mezi vámi. *K. 1.16. 7. Tak že * nemáte žádného nedostatku v žádném daru, o očekávanice zjevení Pána našeho Jezukrista. *K. 23.1. 1. Filip. 3.20. 11. 2.19. 8. Kteržž i * utvrdí vás až do konce bez uhony ke dni Pána našeho Jezukrista. *11. Kor. 1.12. 1. Filip. 1.10. 9. Věrnýť jest * Bůh, skrze něhož povolání jste k o účastenství

PRVNÍ EPIŠTOLA (S.) PAVLA APOŠTOLA K KORINTSKÝM.

KAPITOLA 1.

Syna jeho Jezukrista Pára našeho. *1. Tes. 5.24. 1. Jan. 15.5. Gal. 2.20. 10. Prosimť pak vás, bratři, skrze jméno Pána našeho Jezukrista, abyste * jednostejně mluvili všickni, a aby nebylo mezi vámi roztržek, ale buďte spojeni jednotnou myslí, a jednostejným smyslem. *K. 15.5. Efez. 4.3. 11. Nebo oznámeno jest mi o vás, bratři moji, od domácích Chloee, že by mezi vámi byly různé. 12. Mním pak toto, že jeden každý z vás říká: Já jsem * Pavlův, o já Apollův, já * Petřův, já pak Kristův. *K. 3.4. 1. Kor. 1.12. 13. Rozdělen-liž jest Kristus? Zdali Pavel ukřizován jest za vás? Aneb zdali jste ve jménu Pavlovo pokřtěni byli? 14. Děkuji Bohu, že jsem žádného z vás nekrtil, než * Krispa a o Gáia. *Sk. 18.8. 1. Kor. 16.22. 15. Aby někdo neřekl, že jsem ve jménu svém krtil, 16. Křtilť jsem také i * Stěpano-vo. Více nevim, abych koho jiného krtil. *K. 16.16.17. 17. Nebo neposlal mne Kristus křtiti, ale * evangelium kázati, ne v moudrosti řeči, aby nebyl vyprázdňen křžž Kristův. *Sk. 14.7. 18. Nebo slovo kříže těm, * kteříž hynou, bláznovstvím jest, ale o nám, kteříž spaseni dosahujeme, moc Boží jest. *11. Kor. 2.15. 4.3. 11. Tes. 2.10. 1. Kor. 1.16.

Apoštol Korintské chválí 10. a napomíná k jednotnosti, od vysoké pak myslí vystihá 17. pravě, že i Bůh pravdu svou ne v lidské moudrosti zjeví, 27. a nízké věci vyvolí.

Pavel, povoláný apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, a bratr Sostenes.

2. Cirkvi Boží, kteráž jest v Korintu, posvěceným * v Kristu Ježíši, pozdravením, křtíž vyzývají se všechnými, kteříž vyzývají jméno Pána našeho Jezukrista na všelikém místě, i jejich i našem: *Jan. 17.19. 1. Kor. 1.7. *11. Tim. 2.22. 3. Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. 4. Děkuji Bohu svému vždycky z vás pro tu milost Boží, kteráž dána jest vám v Kristu Ježíši, 5. Že * všemi věcmi obohaceni jste v nem, každým slovem i všelikým uměním. *K. 12.8. 11. Kor. 6.7. 6. Jakož svědectví Kristovo * upevněno jest mezi vámi. *K. 1.16. 7. Tak že * nemáte žádného nedostatku v žádném daru, o očekávanice zjevení Pána našeho Jezukrista. *K. 23.1. 1. Filip. 3.20. 11. 2.19. 8. Kteržž i * utvrdí vás až do konce bez uhony ke dni Pána našeho Jezukrista. *11. Kor. 1.12. 1. Filip. 1.10. 9. Věrnýť jest * Bůh, skrze něhož povolání jste k o účastenství

19. Nebo * psáno jest: Zahladim moudrost moudrých, a opatrnost opatrných zavrhnu. *Job 5,12. 1z. 29,14.
20. Kde * jest moudrý? A kde u čem? Zdáli Bůh neobrátil o moudrosti tohoto světa v bláznovství?

21. Nebo když v moudrosti Boží svět nepoznal * skrze moudrost Boha, zalibilo se Bohu skrze bláznovské kázání spasiti věřící.
*Mat. 11,55. Luk. 10,31. Ř. 1,21,28.

22. Poněvadž * i Židé zážrākú žádají, i Řekové hledají moudrosti.
*Mat. 12,58. Jan. 4,48.

23. Myř pak kažeme Krista ukřižovaného. Židům * zajisté pohoršení, a Řekům o bláznovství,
*Mat. 11,16. Jan. 6,60. 1. Kor. 2,14.

24. Ale povolány i Židům i Řekům Krista, * Boží moc a o Boží moudrosti.
*K. 1,16. Okol. 2,3.

25. Nebo to bláznovství Boží jest moudřejší nežli lidé, a mldoba Boží jest silnější než lidé.
*Jan. 7,48. Jak. 3,5. 1. Kor. 2,5.

26. Vidíte zajisté povolání své, bratři, že * nemozno moudřiti podlé těla, nemozno o mocni, nemozno urozeni.
*Jan. 7,48. Jak. 3,5. 1. Kor. 2,5.

27. Ale což bláznivého jest u světa, to vyvolil Bůh, aby zahanbil mldre, a to, což jest u světa mldre, vyvolil Bůh. alky zahanbil silně.
*Jan. 7,48. Jak. 3,5. 1. Kor. 2,5.

28. A neurozené u světa a za nic položené vyvolil Bůh, anobřž kteréž nejsou, aby ty věci, kteréž jsou, zahladil.
*Jan. 7,48. Jak. 3,5. 1. Kor. 2,5.

29. Proto aby se * nechladilo před obličejem jeho žadné tělo.
*K. 2,9,27.

30. Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha, i o spravedlnosti, * i o posvěcení, o o i vykoupení.
*K. 2,9. 1. Kor. 2,9. 1. Kor. 2,9. 1. Kor. 2,9.

31. Aby, jakož jest napsáno, kdo se chlubi * v Pánu se chltíbil.
*1z. 65,16. Jer. 9,23. 24. 1. Kor. 10,17.

KAPITOLA 2.

Rosdil mezi moudrosti Boží a světkon, též mezi člověkem těleým a duchovním.

I já přišel k vám, bratři, nepřišel jsem s důstojností řeči neb moudrosti, zvěstuje vám svědec-
tví Boží.
2. Nebo tak jsem usoudil nic jiného neuměti mezi vámi, * nežli

Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného.
3. A byl * jsem já u vás u v mldobě, a v bázni, i v strachu mnohem.
*Sk. 18,1. 3.9. 1. Kor. 10,10. Gal. 4,18.

4. A řeč má a kázání mé nebylo v slibných * lidské moudrosti řečech, ale v dokázání Ducha a moci.
*K. 1,17.

5. Aby víra vaše nebyla na moudrosti lidské založena, ale * na moci Boží.
*Efez. 1,17. 1. Kor. 1,5.

6. Moudrost pak mluvíme mezi dokonalými, ale * moudrost ne tohoto světa, ani knížat světa tohoto, o kteráž hynou.
*Jak. 3,15. 17. 1. Kor. 2,24.

7. Ale mluvíme * tu moudrosti Boží v tajemství skrytou, kterouž Bůh předuložil před věky k sláve naší.
*K. 1,17.

8. Již žadný z * knížat světa toto nepoznal. Nebo o kdyby byli poznali, nebyli by Pána slávy ukřižovali.
*Mat. 11,25. 1. Kor. 3,15. 1. Kor. 3,15.

9. Ale * jakož psáno jest: Čeho oko nevidalo, ani ucho neslychalo, ani na srdce lidské nevstoupilo, co připravil Bůh těm, kteříž o něj milují.
*1z. 64,4. Jak. 1,12.

10. Nám * pak Bůh zjevil skrze Ducha svého. Nebo Duch zpytuje všechny věci, i hlubokosti Božské.
*Mat. 13,11.

11. Nebo * kdo z lidí ví, co jest v člověku, jediné duch člověka, kterýž jest v něm? Iak i Božích věcí nezná žadný, jediné Duch Boží.
*1. Kor. 2,11.

12. My pak * nepřijali jsme ducha světa, ale Ducha toho, kterýž jest z Boha, abychom věděli, které věci od Boha darovány jsou nám.
*1. Kor. 2,12.

13. O nichž i * mluvíme ne těmi slovy, jimž lidská moudrost učí, ale kterýmž vyučuje Duch svatý, duchovním to, což duchovního jest, privlastňující.
*1. Kor. 2,13.

14. Ale * tělesný člověk nechápá těch věcí, kteréž jsou Ducha Božího; nebo jsou jemu bláznovství, aniž jich může poznati, proto že ony duchovně mají rozsuzovány býti.
*K. 2,14. 1. Kor. 2,14.

15. Duchovní * pak rozsuzuje všecko, sám pak o žadného nebývá souzen.
*1. Kor. 2,15. 1. Kor. 2,15.

16. Nebo kdo * pozná mysl toho Pána, kterýž jej vyukovati bude? My o pak mysl Kristovu máme.
*Job 15,8. 1z. 40,13. Ř. 11,34. Filip. 2,15.

A já, bratři, nemohl jsem vám mluvit jako duchovním, ale jako tělesným, jako malickým v Kristu.
2. Mlékem * jsem vás živil, a ne pokrmem; nebo jste ještě nemohli, ani i nyní ještě nemůžete žít, ano i nyní ještě nemůžete žít.
*1. Petr. 2,2.

3. Ještě zajisté tělesni jste. Nebo poněvadž jest mezi vámi nezávěst, svarové a různice, zdaz ještě tělesni nejste, a podlé člověka nechodíte?
*1. Petr. 2,2.

4. Nebo * když někdo říká: Já jsem Pavlův, jiný pak: Já Apollův, zdalž nejste tělesni?
*K. 1,12.

5. Kdo tedy jest Pavel, kdo * Apolló, než služebníci, skrze něž jste uvěřili, a jakž jednému každemu dal Pán? *Sk. 18,24. 1. Kor. 16,12.

6. Jáť * jsem štípl, Apolló zaléval, ale Bůh dal zrůst.
*Sk. 19,1. 4.

7. A protož aniž ten, kdož štěpává, ale Bůh, kterýž zrůst dává, kdož zrůstá, jedno jsou, a * však jeden každý svou vlastni odpiatu vezme podlé své práce.
*2. Kor. 3,5. 1. Kor. 3,5.

8. Božij isme zajisté * pomocnici, Boží roli, o Boží vzdělání jste.
*1. Kor. 3,5. 1. Kor. 3,5.

9. Podlé * milosti Boží sobě dané, jako moudrý stavitel, základ o jsem založil, jiný pak na něm staví. Ale jeden každý viz, jak na něm staví.
*K. 3,5. 1. Kor. 3,5.

10. Nebo * zakladu liného žadný položití nemůž, mimo ten, kterýž položen jest, jenž jest Ježíš Kristus.
*1. Kor. 3,11. 1. Kor. 3,11.

11. Stavi-liť pak kdo na ten základ zlato, stříbro, kameni dražé, jedno bude. Den o zajisté to okáže; nebo v ohni zjeví se, a jednoho každého dílo, jaké by bylo, * oheň zprubuje.
*1z. 3,20. 1. Kor. 3,11. 1. Petr. 1,7.

12. Zůstane-liť čí dílo, kteréž na něm stáve, vezme odplatu.
13. Pakliť čí dílo shori, vezme škodu, ale sám spasen bude, a však tak, jako skrze oheň.
16. Zdalž * nevíte, že chrám

Boží jste, a Duch Boží v vás přebývá?
*Efez. 2,21. 22. 1. Kor. 3,16. 1. Petr. 2,5.
17. Jestližet kdo chrámů Božích poskvrňuje, tohož zatratí Bůh; nebo chrám Boží svatý jest, jenž iste vy.
18. Žadný sám sebe * nesvodí. Zdá-li se komu z vás že o jest moudrý na tomto světě, budij bláznem, aby byl učiněn moudrým.
*Jak. 1,22. 1. Kor. 3,18.

19. Moudrost zajisté světa tohoto bláznovství jest u Boha. Nebo psáno * jest: Kterýž lapá moudřevě v chytrosti jejich.
*Job 5,13.

20. A * opět: Znáť Pán přemýšlování moudrých, že jsou marna.
*Z. 94,11.

21. A tak nechlub se žadný lidmi; nebo všechny věci vaše jsou.
22. Buď Pavel, buď Apolló, buď Petr, buď svět, buď život, buď smrt, buď přitomné věci, buďto budoucí, všecko jest vaše.
*R. 8,38.

23. Vy * pak Kristovi, a Kristus Boží.
*K. 11,3.

KAPITOLA 4.

Služebníci církve ne k lidskému, ale k svého Pána soudu přibírajeji. Protož věrný lid je přijímati i jich následovat má.

Tak o nás smýšlejí člověk, jako o služebníci Kristových, a o sařářích tajemství Božích.
*Mat. 16,19. Jan. 20,23. 1. Kor. 4,5. Kol. 1,25.

2. Dále pak vyhledává se při sařářích, aby každý * věrný nařazen byl.
*Luk. 12,42.

3. Mně pak to za nejmenší jest, abych od vás souzen byl, aneb od lidského soudu; nyrbrž ani sám sebe soudím.
4. Nebo až do sebe nic nevím, však ne skrze * to isem spravliv; nebo ten, ješto mne soudí, o Pán jest.
*2. Kor. 5,2. K. 3,20. 1. Kor. 4,4.

5. Protož * nesudte nic před časem, až by o přišel Pán, kterýž ve tmě a zjeví rady srdci. A tehdaž bude míti chválu jeden každý od Boha.
*Mat. 7,1. Luk. 6,37.

6. Tyto pak věci, bratři, v podobnosti obrátil isem na sebe a na Apolló, pro vás, abyste se na nás učili nad to, což psáno jest, * vyše nesmyšleli; abyste jeden pro druhého nenadymali se proti někomu.
*Př. 3,7. K. 13,9.

7. Nebo kdož tě soudí? A co * máš, ješto bys nezval? A když

jsi vzal, proč se chlubilš, jako bys neval? *

8. Již jste nasyceni, již jste zbohatli, bez nás kralujete. Ale o byste kralovali, abychom i my spolu s vámi kralovali.

9. Za to mám jistě, že nás * Bůh apoštoly posledně okázal o jako k smrti oddané; nebo ** učinění jsme divadlo tomuto světu, i an-
*Efez.5.3. *Zid.10.38.

10. My * blázní pro Krista, ale vy opatrní v Kristu; my o mldí, vy pak silní; vy slavní, ale my opovrženi. *K.3.18. *K.2.3. I.Kor.1.19.
11. Až do tohoto času i * lační-
me, i žízňáme, i nahotu trpíme, o i políčkováni býváme, i místa nemáme. *II.Kor.11.27. *Sk.23.2. II.Kor.4.8.

12. A * pracujeme dělájce ru-
kama vlastním. o Uhanění jsou-
ce, dobrořečím; protivností trpí-
ce, snášíme. *Sk.16.3. *Mat.5.44. *K.12.14.
13. Když se nám rouhají, mod-
líme se; jako smeti tohoto světa učinění jsme, povrhel v všech, až
posavad.

14. Ne proto, abych vás zahani-
bil, píši to, ale jako svých * mi-
lých synů napominám. *I.Tes.2.11.
15. Nebo byste pak deset tisíc
pěstunů měli v Kristu, však pro-
to nemoho otců. Nebo v Kristu
Ježíši skrze evangelium já jsem
vás zpłodil.

16. Protož prosím * vás, buďte
následovníci moji. *K.11.1. *Fil.3.17.
17. Pro tu příčinu * poslal jsem
vám Timotea, kterýž jest syn můj
milý a věrný v Pánu. Tenť vám
pripominati bude, které jsou cesty
mé v Kristu, jakž všudy v každé
církvi učím. *I.Tim.1.2. II.Tim.1.2.

18. Rovněž jako bych neměl k
vám přijíti, nadul se někteří.
19. Ale * přijduť k vám brzo,
bude-li Pán chtíti, a poznám ne-
řeč těch nadutých, ale moc
*K.15.39.

20. Neboť nezděží * v teči krá-
lovství Boží, ale v moci.
*Luk.17.20. *K.1.16. II.Petr.1.16.

21. Co chcete? S * melou-li a-
bych přišel k vám, čili s láskou,
a s duchem tichosti?
*II.Kor.10.2. 13.10.

KAPITOLA 5.

Vni Korintské apoštol, že hanebného
hříšnika mezi sebou trpěl. 9. Valí jej
satana dáti, 9. a vyměňuje jim, jak se
maji míti k vyloučení.

Naprostu slyšeti, že jest mezi vá-
mi smilstvo, a to takové smilstvo.
jakž se ani mezi pohany ne-
jmenuje, aby někdo * měl man-
želku otcovu. *II.M.18.8. 20.11. v.M.27.20.

2. A vy nadutí jste, než byste
raději rmoutili se, aby vyvržen
byl z prostředku vás ten, kdož
takový skutek spáchal.

3. Já * zajišťe, ač vzdálený tě-
lem, ale přítomný duchem, již
jsem to usoudil, jako bych při-
tomen byl, abyste toho, kterýž
tak spáchal. *II.Kor.10.1. Kol.2.5.

4. Ve jménu Pána našeho Jezu-
krista sejdouce se spolu, i s mým
duchem, s moci * Pána našeho
Jezukrista, *Mat.16.19. 18.18.

5. Vyďalí takového * satana k
zahubení těla, aby duch spasen
byl v den Pána Ježíše. *I.Tim.1.20.

6. Nemíť dobrá chlouba vaše.
Zdalíž nevíte, že * malčko kvasu
všecko těsto nakvasuje? *Gal.5.9.

7. Vyčistítež tedy starý kvas, aby-
ste byli nové zadělání, jakož jste
nenakvašeni. Neboť jest * Berá-
nek náš velikanočný za nás o o-
bětován. Kristus. *Iz.53.7. Jan.1.29.

8. A protož hodujmež * ne v
kvasu starém, ani v kvasu zlosti
nečistěčnosti, ale v přisněních
upřímnosti a pravdy. *II.M.12.15.19 v.M.16.3.

9. Psal jsem vám v listu, abyste
se nesměšovali * s smilnký.
*Mat.18.17. II.Kor.6.14. Efez.5.11.

10. Ale nevěšijak s smilnký to-
hoto světa, neb s lakomci, neb s
dráči, aneb s modláři, sic jinak
musili byste z tohoto světa vyjítí.

11. Nyní pak psal jsem vám,
abyste se nesměšovali, kdyby kdo,
maje jméno bratr, byl smilnký,
neb lakomec, neb modlář, neb
zlotěječ, neb opilec, neb dráč. S
* takovým ani nejteze. *Mat.18.17.

12. Nebo proč já mám i ty, kte-
říž jsou * vně, soudit? Však ty,
kteříž jsou vnitř, vy soudíte.
*Mark.4.11. Kol.4.5. I.Tes.4.12. I.Tim.3.7.

13. Ty pak, kteříž jsou vně, Bůh
soudí. * Vyvrztež tedy toho zlého
sami z sebe. *v.M.13.5.

KAPITOLA 6.

Soudu před nevěstičmi se vystřihati, 9.
a smilstva i jiných hříšků plně učitáti.
Smi někdo z vás, maje při s
druhým, soudití se před nepra-
vými, a ne před svatými?

2. Nevíte-liž, že * svatí svět sou-
dití budou? I poněvadž od vás
souzen býti má svět, kterakž ne-
hodní jse těch nejmenších věcí
rozsuzovati? *Z.148.5 násl.

3. Zdalíž nevíte, že andělé sou-
dití budeme? Co pak tyto časně
dítí? *Z.148.5 násl.

4. Protož kdžv byste měli míti
soud o tyto časně věci, těmi kte-
říž nejzradnější jsou v církvi, soud
osadíte.

5. K zahabanení vašemu to pra-
vím. Tak-liž není mezi vámi
mondřého ani jednoho, kterýž by
mohl rozsouditi mezi bratřími
svými? *Gal.5.13. Efez.5.5.

6. Ale bratr s bratrem soudi se,
a to před nevěstičmi?
7. Již tedy konečně nedostatek
mezi vámi jest, že soudy máte
mezi sebou. Proč * raději křivdy
netrpíte? Proč raději škody ne-
běte? *Pr.1.20.22. Mat.5.39.40. R.12.19.

8. Nýbrž * vy křivdu činite, a k
škodě přivodíte. *II.M.25.14. I.Tes.4.6.

9. Zdalíž nevíte, že * nespravě-
liví dědicví království Božho ne-
dosáhnu? Nemyle se, o ani
smilnici, ani modláři, ani cizo-
ložníci, ani měkci, ani ** samco-
ložníci. *Gal.5.19. Efez.5.5.

10. Ani zloději, ani lakomci * ani
opileci, ani zlotějci, ani dráčí dě-
dicví království Božho nedu-
jdou. *Gal.5.21.

11. A takoví jste * někteří byli,
ale obmytí * jste, ale ** posvěceni
jste, ale ospravedněni jste ve
jménu Pána Jezukrista a skrze
Ducha Boha našeho. *Efez.2.1.2.3.

12. Všecko mi sluší. * ale ne
všecko prospívá; všecko mi sluší,
ale jáť žádné z těch věcí v moc
nebudu podmaněn. *K.10.23.

13. Pokrmové * břichu, a břicho
pokrmám; Bůh pak i břicho a
pokrmy žkází. Ale o tělo ne
smilstvu, ale Pánu, a Pán tělu
*Mat.15.17. *K.14.17. *I.Kor.6.19.20.

14. Bůh pak i * Pána vzkřísil, i
nás také vzkřísil mocí svou.
*Sk.2.24.26. *K.6.5.9.

15. Nevíte-liž, že * těla vaše jsou
oudou Kristovy, učiním je oudy
nevestky? Odstup to. *K.12.27.

16. Zdalíž nevíte, že kdož se při-
pojuje k nevěstce, jedno tělo jest
s ní? Nebo dít * Budou dva jedno
tělo. *I.M.2.24. Mat.19.5. Efez.5.31.

17. Ten pak, kdož se * připojuje
Pánu, jeden o duch jest s ním.
*Jan.17.21.22. Efez.5.30. *I.Kor.12.13.

18. Utitkejte smilstva. Všeiký
hřích, kterýžkoli učinil by člověk,
kromě těla jest, ale kdož smilní,
ten proti svému vlastnímu tělu
hřeší.

19. Zdalíž nevíte, že * tělo vaše
jest chrám o Duchu svatého v
vás? Kteréhož máte od Boha, a
nejsite sami svoji. *K.3.16. I.Kor.6.16.

20. Nebo * koupeni jste za mzdu.
Oslavujtež o tedy Boha tělem svým
i duchem svým, kteréhož věci Boží
jsou. *K.7.23. Sk.20.28.

Gal.3.13. Zid.9.19. I.Petr.1.18.19.
II.Petr.1.1. Z.5.9. *F.11.1.20.

KAPITOLA 7.

ženeň i vďázení na svobodě zanechává
apostol. 10. Manželum rozotčení brán,
25. Z strany pak proměňování stavu, jak
se míti a čeho četřiti, ukazuje.

S strany pak toho, o čemž jste mi
psali, dobrěť by bylo člověku ženy
se nedotýkati.

2. Ale z příčiny smilstva, jedna
každý manželku svou měl, a jedna
každá měl muže svého.

3. Muž k ženě * povinnou přívě-
tílost prokazuje, podobně * též i
žena k muži. *I.Petr.3.7.

4. Žena svého vlastního těla v
moci nemá, ale muž; též podobně
i muž těla svého vlastního v moci
nemá, ale žena.

5. Neoklamávejte jeden druhého,
leč by to bylo z společného svo-
leni na čas, abyste se uprázdnil
* ku postu a k modlitbě; a zase
spolu se sejděte, aby vás nepokou-
šel satan pro nezdřelivost vaši.
*Joel.2.13. Mat.17.31.

6. Ale totot pravím podlé dopuš-
tění, ne podlé rozkazu.
7. Nebo chtěl bych, aby * všickni
lidé tak byli jako já, ale o jeden
každý svůj vlastní dar od Boha
má, jeden tak a jiný jinak.
*Sk.26.29. *Mat.19.12. I.Kor.12.11.

8. Pravím pak neženatým a vd-
vám: Dobře jest jim, zůstati-li by
tak jako já.

9. Paklit se * nemohou zdržeti,
necháť v stav manželský vstoupí;
nebo lépe jest v stav manželský
vstoupiti nežli páliť se. *I.Tim.5.14.

10. Manželum pak přiřazuje od
Pána, ale Pán, a * Pka. Manželko od
o muže neodcházej. *I.Tes.4.16.
*Gal.3.14.16. *Mat.5.32. Luk.16.18.

11. Paklit by odešla, zůstaniž ne-

vdaná, aneb smíř se s mužem.

12. Jiným pak pravím já, a ne Pán: Má-li který bratr manželku

nevěřící, a ta povoluje býti s ním,

nepropouštěj jí.

13. A má-li která žena muže nevěřícího, a on chce býti s ní,

nepropouštěj ho.

14. Posvěcený jest zajisté nevěřící muž pro ženu, a žena nevěřící posvěcena jest pro muže; sic

jinak děti vaši nečistí by byli, ale nyní svatí jsou.

15. Pakliž nevěřící odjiti chce,

nechť jde. Neníť manem bratr neb

sestra v takových věcech, ale * ku

pokoji povolal nás Bůh. *Efez.2,14.17.

16. A kterak ty * viš, ženo,

získáš-li muže svého? Aneb co ty

viš, muži, získáš-li ženu? *1 Petr.3,1.

17. Ale jakž jednomu každému

odměřil Bůh, a jakž jednoho každého povolal * Pán, tak chod'. A

takť ve všech církvích řídím.

18. Obřezaný někdo povolán jest? Neuvodíž na sebe neobřezání. V

neobřezance někdo povolán jest? Neobřezá se.

19. Obřezka * nic není, též neobřezka nic není, ale zachovávaní

příkazání Božích. *Gal.5,6.15.

20. Jeden každý v tom * povolání,

v němž povolán jest, zůstávej.

*Eze.4,1. Filip.1,27. 1 Petr.2,12.

21. Služebníkem * povolán jsi? Nedbej na to. Pakliž bys mohl býti

svobodný, raději toho užívej.

*1 Tim.6,2.

22. Nebo kdož jest v Pánu po-

volán služebníkem, * osvobozený jest Pánem. Též podobně kdož jest

povolán svobodný, o služebník jest Kristův.

*Jan.6,38. Ř.6,19.22.

23. Za mzdu * koupeni jste, nebuďtež služebníci lidí. *E.6,20.

Zid.9,12. 1 Petr.1,18. 1 Petr.2,1.

24. Jeden každý jakž povolán jest, bratři, v tom zůstávej před Bohem.

25. O pannách pak příkazání Pánem nemám, ale však radu dávám,

jako ten, jemuž z * milosrdenství svého Pán dal věrným býti.

*1 Kor.4,1.

26. Za toť pak mám, že jest to dobré pro nastávající potřebu,

totiž že jest dobré člověku tak býti.

27. Přivázán k ženě? Nehledej rozvázání. Jsi prost od ženy? Nehledej ženy.

28. Pakliž bys se i oženil, nezhrě-

šils, a vdala-li by se panna, nezhřešila; * ale trápení těla míti budouš takovi; jáť pak vám odpoústím.

*1 M.3,16.17.18.

29. Ale toť pravím, bratři, ponevadž čas * ostatní jest ukrácený,

aby i ti, kteříž mají ženy, byli, jako by jich neměli.

*Ř.13,11. 1 Petr.4,7.

30. A kteříž plací, jako by neplakali a kteříž radují se, jako by se neradovali, a kteříž kupují, jako by nevdáli,

31. A kteříž užívají tohoto světa, jako by neužívali. Neboť * po-
míjí způsob tohoto světa.

*Z.39,7. 1z.40,6. 1 Petr.1,24. 1 Jan.2,17.

32. Chciť pak, * abyste vy bez pečování byli. Nebo kdož ženě nemá, nečnuje o to, což jest Pán,

kterak by se líbil Pánu.

33. Ale kdo se oženil, pečuje o věci tohoto světa, jak by se líbil ženě.

34. Rozdílníť jsou žena a panna. Nevdaná pečuje o to, což jest Pán,

ne, aby byla * svatá i tělem i du-
chem, ale vdaná pečuje o věci tohoto světa, kterak by se líbila muži.

*1 Kor.7,1.

35. Toť pak k vašemu dobrému pravím, ne abych na vás osídlo uvrhl, ale abyste slušně a pří-

padně Pána se přidrželi, bez vše-
líké roztržitosti.

36. Pakliž kdo za neslušnou věc své panně pokládá pomíjení kasu k vdání, a tak by se státi mělo, učiň, jakžkoli chce, nezhrěš. Ne-
chadž jí vda.

37. Ale kdož se pevně ustavil v srdci, a není mu toho nouze, ale v moci má svou vlastní vůli, a to uložil v srdci svém, aby choval pannu svou, dobře čini.

38. A tak ten, kdož vdává, dobře čini, ale kdo nevďává, lépe čini.

39. Žena * přivázána jest zákonem dotud, dokudž její muž živ jest. Pakliž by umřel muž její, svobodná jest; muž se vďati, za kohož chce, o toliko v Pánu.

*Ř.7,2. 1 Tim.2,16.

40. Ale blahoslavenější jest, zůsta-
dá-li by tak, podlé mého sou-
stala. Mámiť pak za to, žeť i já mám * Ducha Božího.

*1 Tes.4,8.

Modlám obětované jisti není hřích, * však a pohoršením bližního svého jest velkých hřích.

V těch pak věcech, * kteréž mod-

lám obětovány bývají, víme, že všickni známost máme. A zná-

most o nadymá, ale láska vzdě-

láva. *Sk.13,20.29. 1 Kor.5,2.

2. Zdá-li se * pak komu, že něco umí, ještě nic nepozná, tak jakž by měl znáti.

3. Ale jestliže kdo miluje Boha, tentť jest * vyvucen od něho.

*Ř.1,16. Jan.10,14.27. Gal.4,9.

4. A protož o pokrmích, kteříž se modlám obětují, * víme, o že modla na světě nic není, a o že není jiného zádného Boha než jeden.

*Ř.14,14. 1 Kor.8,4.9.

5. Nebo ačkoli jsou někteří, ješto slovou * bohové, i na nebi i na zemi, (jakož jsou mnozí bohové, a páni mnozí)

6. Ale my * máme jediného Boha Otce, z něhož o všecko, a my v něm, a jednoho * Pána Ježíše Krista, skrze oo něhož všecko, i my skrze něho.

*Ř.11,36. *Sk.17,28. 1 Jan.1,8.

7. Ale ne ve všechť jest to umění. Nebo někteří o s svě-

domím pro modlu až do dnes jako modlám obětované jedí, a svědo-

mi jejich, jsoucimi mde, poškrvnuje se.

*Ř.14,14. 1 Kor.10,19.28.

8. Nečiníť * pak nás pokrm vzác-
ných Bohu. Nebo budeme-li jisti, nic tím lepší nebudeme, a nebu-

deme-li jisti, nic horší nebudeme.

*Ř.14,17.

9. Ale * vizeť, aby snad ta vaše moc nebyla k o urážce mdlým.

*1 Petr.2,16. 1 Kor.14,13.20.

10. Nebo uží-li kdo tebe, maji-
címho známost, a ty sedíš při, po-
krmu modlám obětovaným, zdalíž svědomí toho, kterýž jest mdlý, nebudě přivedeno k tomu, aby

také jedl modlám obětované?

11. I * zahyne pro to tvé vě-
dění bratr mdlý, za kteréhož Kristus umřel.

*Ř.14,15.

12. A tak hřešice proti bratřím, a urážejice svědomí jejich mde, proti Kristu hřešice.

13. A protož * jestližeť pohoršuje pokrm bratra mého, nebudu jisti masa na věky, a bych nezhoršil bratra svého.

*Ř.14,21. 1 Kor.11,29.

KAPITOLA 9.

Příkladem svým učí práva svého v vě-

cech přepadných uskupovat, 24. Jinak

že by o korunu věčnou přáti.

Zdalíž nejsem apoštol? Zdalíž ne-

jestem svobodný? * Zdalíž jsem Je-

zukrista Pána našeho nevidíť!

Zdalíž vy o nejste práce má v Pánu?

*Sk.9,3.17. 1 Kor.4,15.

2. Bychť pak jiným nebyl apošto-

lem, tedy vám jsem; nebo pečet mého apoštolství vy jste v Pánu.

3. Odpověď má před těmi, kteříž mne soudí, ta jest:

4. Zdalíž * nemáme moci jisti a pít?

*v.14. Luk.10,8.

5. Zdalíž nemáme moci sestry ženy při sobě míti, jako i * jini apoštolé, i o bratři Páně, i Petr?

*Mat.9,14. 1 Gal.1,19.

6. Zdalíž sám já a Barnabáš nemáme moci díla zanechatí?

7. I kdo * bojuje kdy na svůj náklad? Kdo o šlépuje vinici, * a ovoce jejího nejí? Aneb kdo oo pase stádo, a mléka od stáda nejí?

*1 Kor.10,4. 1 Kor.9,8.7,9.

*1 M.5,20.21. 1 Kor.9,21.15.

8. Zdalíž podlé člověka to pravím? Zdalíž i zákon toho nepraví?

9. Nebo v zákoně * Mojšůvém psáno jest: Nezakvíšž úst * volu miaticinnu. I zdali Bůh o voly pečuje?

*v. M.26,4. 1 Tim.5,18.

10. Cili naprosto pro nás to prá-
ví? Pro nás jistě napsáno jest. Nebo kdo * oře, v sadějí oratí má; a kdo mlátí v nadějí, naděje své má účasten býti.

*1 Tim.2,8.

11. Ponevadž jsem my vám * duchovní věci rozstvali, velika-liž by věc byla, kdybychom my vaše časné věci žali?

*Ř.15,27. Gal.6,6.

12. Kdyžž jini práva svého k vám užívají, proč ne raději my? A však neužívali * jsme práva chom žádné překážky nečinili evangelium Kristovu.

*Sk.20,33. 1 Kor.11,9.12.

13. Zdalíž nevíte, že ti, kteříž * o svatých věcech pracují, z svatých věcí jedí, a kteříž oltář přistojí, s oltářem spolu dít mají?

*1 M.16,8.

14. Tak i Pán nařídil těm, kteříž evangelium * zvěstují, aby z evan-

gelium živi byli. *1 Tim.5,18.

15. Jáť jsem však * něčeho toho neužíval. Aniž jsem toho proto psal, aby se to při mně tak dalo, anoť by mi mnohem lépe bylo umřiti, nežli aby o kdo chválu mou vyprazdnil.

*Ř.4,12. Sk.18,3. 1 Kor.11,10.

16. Nebo * káži-li evangelium, nemám se čím chlubit, poněvadž jsem to povinen; ale bída by mně bylo, kdybych nekázal.

*Ř.1,15.

17. Jestliže pak dobrovolně to

- činím, mám odpult; pakli bezděk účadl jest * misvěcen. *K.4.1.
18. Jakouž tedy mám odplatit? Abych evangelium káže, ukázal, že jest bez nákladů evangelium Kristovo, proto abych zle neuzíval práva svého při evangelium.
19. Svoboden zajisté jsa ode všech, všechněn sebe samého * v službu jsem vydal, abych o mnohé získal. *K.10.33. Mat.20.28. OMat.18.15.
20. A učiněn jsem * Židům jako Žid, abych Židy získal; těm, kteříž pod zákonem jsou, jako bych pod zákonem byl, abych ty, kteříž pod zákonem jsou, získal. *Sk.16.9; 18.18; 21.29.
21. Těm, kteříž jsou bez zákona, jako bych * bez zákona byl, (ne- jsa bez zákona Bohu, ale jsa pod zákonem Kristu), abych získal ty, kteříž jsou bez zákona. *K.7.22. Gal.2.3.
22. Učiněn jsem * mdlým jako mdlý, abych mdlé získal. Všechněm o všechno jsem učiněn, abych vždy některé k spasení přivedl. *K.11.14; 15.1.2. 1Kor.10.33.
23. A tof činím * pro evangelium, abych účastník jeho byv, um, abych účastník jeho byv. *Gal.2.2.
24. Zdalíž nevíte, že ti, kteříž v závod běží, všickni zajisté běží, ale jeden bétě záklád? Tak * běžíte, abyste dosáhli. *Filip.3.14.
25. A všeliký, * kdož bojuje, ve všem jest zdržlivý. A oni zajisté proto, aby porušitelnou korunu vzali, ale my o neporušitelnou. *Efez.6.12. Jak.1.12. 1Pet.1.14.
26. Protož já * tak hěžim, ne jako v nejistotu, tak bojují, ne jako vít rozrážeje. *Gal.2.2. II.Tim.2.5; 4.7.
27. Ale * podmaňuji tělo své, a v službu podrobují, abych snad jiným káže, sám nebyl neslechtný. *K.6.11. Gal.5.24. Kol.3.5.

KAPITOLA 10.

Žádostem hřnímým nepovolovat, 9. na Krista, nehřěti, 14. satanu se nepřítčastnovat, 23. mdych aurázěsi.

- Nechcít pak, abyste nevěděli, bratři, je otcové * naši všickni pod onim oblakem byli, a o vsičkni moré přeshli. *II.M.13.21.22. IV.M.9.18. Z.78.12.14. OII.M.14.22. Joz.4.22.
2. A vsičkni v Mojžíše pokřtění jsou v oblaci a v moři.
3. A vsičkni * týž pokrml duchovní jedli.
4. A vsičkni * týž nápoj duchovní pili. Pili zajisté z duchovní ská-

- ly, kteráž za nimi šla. Ta pak skála byl Kristus. *II.M.17.6. IV.M.20.11. Z.78.16. Iz.48.20.
5. Ale ne * ve mnohých z nich zalíbilo se Bohu; o nebo zhynuli na poušti. *Zia.3.19. OIV.M.11.38.
6. Ty pak věci ku příkladu nám se staly, abychom * nebyli žádostivi zlého, jako oni * žádali. *IV.M.11.4.34.
7. Protož nebudte * modláři, jako někteří z nich, jakož o psáno jest: Posadil se hlíd, aby jedl a pil, a vstál, aby bral. *II.M.20.3. I.Jan.5.21. OII.M.29.6.
8. Aníž * smilněme, jako o někteří z nich smilněli, a padlo lich jeden den trimecniata fístič. *K.6.18. OIV.M.25.1.9. Z.106.28.
9. Ani * pokoušejme Krista, o jako někteří z nich pokoušeli, a ** od hadů zhynuli. *II.M.17.2.7. OZ.106.14. *IV.M.21.6.6.
10. Ani * repetce, jako o i někteří z nich reptali, a zhynuli od záhubce. *Filip.2.14. OIV.M.14.2.38.
11. Toto pak všechno u figuré dalo se jim, a * napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme na o konci světa. *K.4.22.24. OFilip.4.5. Žid.9.26.
12. A protož kdo se * domnívá, že stojí, hleď, aby nepadl. *K.11.30.
13. Pokušení vás nezachvátilo, než lidské. Ale * věrný jest Bůh, kterýž nedopusí váš o pokoušeti nad vaši možnost, ale ** způsobil s pokušením také i vysvobození, abyste mohli snést. *ITes.5.24. OZ.68.21. *Z.125.3.
14. Protož, moji milí, * utíkejtež modlářstvi. *II.M.20.3.
15. Jakožto * opatrným mluvím. *K.2.15.
16. Kalich * dobrořečení, kterémž dobrořečíte, zdalíž není spo- lečnost krve Kristovy? A chléb, kterýž láme, zdalíž není spo- lečnost těla Kristova? *Mat.23.28.27.
17. Poněvadž jeden chléb, jedno tělo mnozí * jsme; vsičkni zajisté jednoho chleba účastni jsme. *K.10.17. R.13.5.
18. Pohleďte na Izraele podlé tě- la. Zdalíž ti, * kteříž jedí obětí, nejsou účastníci oltáře? *II.M.3.3.7.15.
19. Což tedy dim? Že * modla jest něco? Aneb že modlám obě- tované něco jest? *K.8.4.
20. Anobrž což * obětují pohané, dčábílum obětují, a ne Bohu. Nech- tějí * bych pak, abyste vy byli ú- častníci dčábíl. *II.M.17.7. V.M.29.17.

21. Nemůžete kalicha Páně píti i kalicha dčábíl; nemůžete účastníci býti stolu Páně i stolu dčábíl.
22. Či k hnevnu popouzíme Pána? Zdá se silnější, isme jeho?
23. Všeccko mi sluší, ale ne vše- cko jest užitečné; všeccko mi sluší, ale ne všeccko vzdělává.
24. Žádný * nehleď svých věcí, ale jeden každý toho, což jest bližního. *K.13.2. Filip.2.4.
25. Všeccko, což se v masných kramích prodává, jezte, nic se nevyplývající pro svědomí.
26. Nebo * Páně jest země i plnost její. *II.M.19.5. Z.24.1.50.12.
27. Pozval-lij by vás pak kdo z nevěřících, a chcete jti, vše, což- koli bylo by vám předloženo, jezte, nic se nevyplývající pro svědomí.
28. Pakli by vám někdo řekl: Toto jest modlám obětované, ne- jezte pro toho, kdož oznámil, a pro svědomí. Páně zajisté * jest země i plnost její. *K.14.16.
29. Svědomí pak pravím ne tvé, ale toho druhého. Nebo proč by měla svoboda * má potupená býti od cizho svědomí? *K.14.16.
30. A poněvadž já * diků čině- nim pozívám, proč za bezbožného jsem * byl mám pro to, z čehož já díky činím? *K.14.6. I.Tim.4.4.
31. Protož * buď že jíte, neb pi- jete, aneb cožkoli činite, všeccko sláve Boží činite. *VM.8.10. Kol.3.17.
32. Bez * urazu buďte i Židům i Řekům i cirkví Boží, *K.14.13.
33. Jakož i * já ve všem libím se všechněm, o nehledaje v tom svého užítku, ale mnohých, aby spaseni byli. *K.15.2. 1Kor.10.24. Filip.2.4.

KAPITOLA 11.

Jak se chováti v společných ahromáždě- nich, uči, 16. nezahob při věčeř Páně, 18. a k vydanému prvě vede.

- Následovníci * moji buďte, jako i já Kristův. *Efez.5.1. I.Tes.1.6. Žid.13.7.
2. Chválimť pak vás, bratři, že vsěcky věci mé v paměti máte, a- jakž jsem vydal vám * ustanove- vení zachovávat. *K.15.1.8.
3. Chcít pak, abyste věděli, že všelikého muže jest Kristus, a * hlava ženy muž, hlava o pak Kristova Bůh. *I.M.3.16. Efez.5.23. I.Tim.2.11.12. OIKor.3.23. Filip.2.7.8.
4. Každý muž, modle se aneb prorokuje s příkrytou hlavou, o- hýždje hlavu svou.

5. Každá pak žena, modlecí se aneb prorokující s nepřikrytou hlavou, ohyždje hlavu svou; ne- bo jednotlivná věc jest, jako by se ohloli. *K.15.3.
6. Nebo * nezavij-lij se žena, nechaž se také ostřihá. Pakli jest mrzá věc ženě ohliti se, neb ostřihati, nechaž se zavij. *IV.M.5.18. V.M.22.5.
7. Muž nemá zavijeti hlavy, * jsa obraz a sláva Boží, ale žena jest sláva mužova. *I.M.1.2; 5.1.
8. Nebo není muž z ženy, * ale žena z muže. *I.M.5.29.
9. Není * zajisté muž stvořen pro ženu, ale žena pro muže. *I.M.1.8.28.
10. Protož má žena míti obe- stření na hlavě pro anděly.
11. A však ani muž bez ženy, ani žena bez muže v Pánu.
12. Nebo jakož žena z muže, tak i muž skrze ženu, všeccky pak věci z Boha.
13. Vy sami mezi sebou * sudte, zdalíž vás i samo přirození neučí, žež jest ohyžda muži míti dlouhé vlasy?
14. Ale ženě míti dlouhé vlasy povítě jest; nebo vlasové k za- stírání dámi jsou jí.
15. Jestliže pak komu se vidí ne- ustupným býti, myť takového obýčeje nemáme, ani cirkev Boží.
16. Tyto pak věci předkládaje, nechválím, * že ne k lepšimu, ale k horšimu se scházíte. *K.2.2.
17. Neprvé zajisté, když se scházíte do shromáždění, slyším, že jsou roztržky mezi * vámi, a poněkud tomu věším. *K.1.10.11.12.
18. Neboť * musejí o kacířstvá mezi vámi býti, * aby právě pobozní zjevení byli mezi vámi. *Mat.18.7. Sk.20.30. I.Jan.2.19. *I.M.6.3.35.
19. Když tedy tak se scházíte vespolek, tof není večeri Páně listi, vespolek, tof není večeri Páně listi, a zahanbujete ty, kteříž s jidlem večere své se uspíši, a tu někdo lačni, a jiný se přepil.
20. A což pak domů nemáte k jídlu a ku pití? Cili cirkev Boží * tušíte, a zahanbujete ty, kteříž nemají? Což vám dim? Chválii budu vás? V tom nechválím. *Jak.2.6.
21. Poněvadž jeden každý nejprv s jidlem večere své se uspíši, a tu někdo lačni, a jiný se přepil.
22. A což pak domů nemáte k jídlu a ku pití? Cili cirkev Boží * tušíte, a zahanbujete ty, kteříž nemají? Což vám dim? Chválii budu vás? V tom nechválím.
23. Já * zajisté přijal jsem ode Pána, což i o vydal jsem vám, * žež Pán Ježíš v tu noc, v kie- rouž zrazen jest, vzal chléb, *K.15.3. 9K.11.2. *Mat.26.26. Mar.14.22.
24. A díky činiv, lámal a řekl:

Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To činite na mou památku. *2. Sm. 1. 11. 1. 4.

25. Takž i kalich, když povečíte, řka: Tento kalich jest ta nová smlouva v mé krvi. To činite, kolikrátkoli pít budete, na mou památku.

26. Nebo kolikrátž byste koli jedli chléb tento a kalich tento pili, smrt Páně zvěstujete, dokudž * nepřijde. *K. 4. 5. Jan. 14. 3. Sk. 1. 11.

27. A protož kdokoli jedl by chléb tento, a pil kalich Páně * nehodně, vinen bude tělem a krvi Páně. *K. 10. 21. IV. M. 9. 13. Jan. 6. 51. 68. 64.

28. Zkusíž * tedy sám sebe člo- věk a tak chléb, ten jez, a z toho kalicha pi. *Gal. 6. 4. I. Kor. 13. 5.

29. Nebo kdož jí a pije * nehodně, odsouzení sobě jí a pije, nerozsuzuje těla Páně. *IV. M. 9. 10. 13.

30. Protož mezi vámi jsou mnozí mdlí a nemocní, a spí mnozí. 31. Ješto kdybychom se * sami rozsuzovali, nebyli bychom sou- záni. *2. Sm. 9. 5. P. 1. 11. 7.

32. Ale když býváme souzeni, ode- chom s světem, nebyli potupeni.

33. A tak, bratři moji, když se scházíte k jídlu, jedni na druhé čekávejte.

34. Pakli kdo lační, doma jez, abyste se nescházeli k odsouzení. Jiné pak věci, když přijdu, zřídím.

KAPITOLA 12.

Uči apoštol darů Božích dobře užívati, a v svornosti v lásce i v jednotě ducha zlátkavati.

O duchovních pak darích, bratři, nechci, abyste nevěděli.

2. Vite, * že i jste byli pohané, bývali vedeni, tak i jste chodili.

3. Protož známoť vám činím, * že žádný v Duchu Božím mlu- vě, nezlořečí Ježíši, a žádný ne- může o říci Pán Ježíš, jediné v Duchu svatém. *Mark. 9. 39. 0. Jan. 13. 13. *I. Kor. 3. 5.

4. Rozdílňť * pak darové jsou, ale tentýž Duch, *K. 12. 6.

5. A rozdílná * jsou přísluhová- ní, ale tentýž Pán, *Efez. 4. 11.

6. A rozdílné jsou moci, ale ten- týž jest Bůh, kterýž působí vše- cko ve věsch.

7. Jednomu pak každému dáno bývá zjevení. Ducha k užítku,

8. Nebo někomu dána bývá skrze Ducha řeč moudrosti, jinému pak řeč umění podlé téhož Ducha,

9. Jinému pak víra v též Du- chu, jinému * darové uzdravová- ní v nejednostejněm Duchu, *v. 28. 30.

10. Někomu pak divů činění, ji- němu pak prorocví, jinému pak rozeznání duchů, jinému pak vykládání jazyků, *Sk. 2. 4. 10. 46.

11. Ale to vše působí jeden a týž Duch, rozděluje * jednomu kaž- děmu obzvláštně, jakž ráčí, *K. 12. 3. 6.

12. Nebo jakož tělo jedno jest a mnoho má oudů, ale všickni ti jednoho těla oudové, mnozí jsouce, jedno tělo jsou; tak i Kristus, *K. 12. 4. 5.

13. Skrze * jednoho zajiště Ducha my všickni v jedno tělo o po- křtění jsmě, bud Židě, bud Re- kové, bud služebníci, neb svo- bodní, a * všickni v jeden duch zapojeni jsmě. *K. 6. 4. 0. Gal. 3. 28. *I. Kor. 10. 4.

14. Nebo * tělo není jeden oud, ale mnozí, *v. 20.

15. Dti-li noha: Poněvadž nejsem rukou, nejsem z těla, zdalíž proto není z těla?

16. A diti-li ucho: Když nejsem oko, nejsem z těla, zdalíž proto není z těla?

17. Jestliže všecko tělo jest oko, kde pak sluch? Pakli všecko sluch, kde povonění?

18. Ale * zřídil Bůh oudy, jeden každý z nich v těle, tak jakž chtěl, *Kol. 2. 19.

19. Pakli by všickni byli jeden oud, kde by bylo tělo?

20. Ale nyní ač mnozí oudové jsou, jest však jedno tělo.

21. Nemůžť tedy oko říci ruce: Nepotřebi mi tebe, aneb opět hlava nohám: Nepotřebuji vás.

22. Nýbrž mnohem více oudové, kteříž se zdají, nejmilejší v těle býti, potřebni jsou.

23. A kteréž jsou za nejnepo- ctivější v těle, tem větší poctivost činíme; a nepoctivi naši hojnější ozdabu mají.

24. Poctivi pak oudové naši toho nepotřebuji. Ale Bůh tak způsobí tělo, dav poslednějším hojnější poctivost,

25. Aby nebyla roztržitost v těle, ale aby oudové jedni o druhé ve- spolek pečovali.

26. A protož, jestliže co trpí je- den oud, spolu s ním trpí všickni

oudové; pakli jest v slávě jeden oud, radují se spolu s ním všic- kni oudové.

27. Vy * pak i jste: tělo Kristovo, a oudové z částky. *K. 12. 5.

28. A některé zajiště postavil Bůh v církvi nejrpy * apoštoly, druhé proroky, třetí o učitele, potom moci, potom * dary u- zdravování, pomocníky, oo správce, rozličnost jazyků. *Efez. 2. 20. 4. 11. 0. 1. Tim. 5. 17. *I. Kor. 12. 9. o. K. 12. 8.

29. Zdalíž jsou všickni apoštolé? Zdalíž všickni proroci? Zdalíž všic- kni učitelé? Zdalíž všickni divy činí?

30. Zdalíž všickni mají dary k uzdravování? Zdalíž všickni jazyky mluví? Zdalíž všickni vykládají? 31. Snažujte se pak dojiti darů lepších, a ještěť vyšší cestu vám ukáží. *K. 14. 1.

KAPITOLA 13.

Chvála svatě lásky.

Bych jazyky lidskými mluvil i an- dělskými, a lásky kdybch neměl, učiněn jsem meč zvučící aneb zvonec znějící.

2. A bychť měl * prorocví, a o povědom byl všelikého tajem- ství i všelikého umění, a kdy- bych měl tak velikou víru, že bych * hory přenesl, lásky pak kdybch neměl, nic nejsem.

3. A kdybch vynaložil na po- krmu všecken statek svůj, a bych vydal tělo své k spálení, a lásky bych neměl, nic mi to neprospěvá.

4. Láska * trpělivá jest, dobro- tivá, láska nezávidí, láska není všečtná, nenadává se.

5. V nic neslušného se nevydává, nehledá * svých věcí, neprouzí se, neobmýšlí o zlého. *K. 10. 24. 39. P. 1. 10. 12. I. Petr. 4. 9.

6. Neraduje * se z nepravosti, ale spolu raduje o se pravdě. *K. 10. 3. 0. 15. 4. K. 1. 32. 11. Jan. 7. 4.

7. Všecko snáší, všemu věří, vše- ho se nadaje, všeho trpělivě čeká.

8. Láska * nikdy nevypadá, jesto bud že prorocví jsou, ta přesta- nou, bud jazykové, ti utichnou, bud učení, to v nic přijde. *Gal. 3. 9.

9. Z částky zajiště poznáváme, a z částky prorokujeme.

10. Ale jakž by přišlo dokonalé, tehdyž to, což jest z částky, * vy- hlazeno bude. *Efez. 4. 13.

11. Dokudž jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslii, jsem jako

dítě, smýšlel, jsem jako dítě, ale když jsem muž, opustil jsem dě- tínské věci.

12. Nyni * zajiště vidíme v zrcadle a skrze podobnosti, ale tehdáž o tvář v tvář. Nyni po- znávám z částky, ale tehdy po- znám, * tak jakž i známosti ob- daten budu. *I. Kor. 13. 18. 14. 7.

13. Nyni pak zůstává * víra, na- děje, láska, to tré, ale největší z nich jestiť láska. *I. Te. 1. 3.

KAPITOLA 14.

Uči darů Božích vyřátek i mřátek k apo- štolskému vzdělání užívati.

Stůjtež * o lásku, horlivě o žá- dejte duchovních věcí, nejvíce však, abyste * prorokovali. *K. 12. 31. 0. K. 14. 12. *K. 13. 8.

2. Nebo ten, kdož mluví cizím jazykem, ne lidem mluví, ale Bohu; nebo žádný neposlouchá, ale duchem vypravuje tajemství.

3. Kdož pak * prorokuje, lidem mluví, vzdělání, i napominání, i potěšení. *K. 1. 5. 24. 3. 39.

4. Kdož mluví cizím jazykem, sám sebe vzdělává, ale ten, kdož prorokuje, církev vzdělává.

5. Chtěl bych pak, * abyste vši- ckni jazyky mluvíli, ale o však ra- ději, abyste prorokovali. Nebo větší jest ten, kterýž prorokuje, nežli ten, kdož jazyky mluví, leč- va také vykládal, aby se vzdělá- vala církev. *IV. M. 11. 19. 0. Kor. 14. 1.

6. A protož, bratři, přišel-li bych k vám, jazyky mluvě, což vám prospějí, nebudu-liť vám mluvíti, bud v zjevení neb v umění, bud v prorocví neb v učení?

7. Však i bezdušné věci, vydá- vající zvuk, jako píšťalka neb harfa, kdyby rozdílného zvuku nevydávaly, kterak by vědino by- lo, co se píská, aneb na harfu hrá?

8. Ano * trouba vydala-li by ne- jistý hlas, kdož se bude strýiti k bojí?

9. Tak i vy, nevydali-li byste ja- zykem rozumitelných slov, kterak bude rozumino, co se mluví? Bu- dete jen v vítr mluvíti.

10. Tak mnoho, (jakž vidíme,) rozdílnů hlasů jest na světě, a nic není bez hlasu.

11. Protož nebudu-liť znáti moci hlasu, budu tomu, kterýž mluví, cizozemec, a ten, kdož mluví, bude mi cizozemec.

12. Tak i vy, poněvadž i jste hor-

livi milovníci * duchovních věcí, toho hleďte, abyste se k vzdělání církve rozhojnili.

13. A protož, kdož mluví jazykem, modl se, aby mohl vykládati. 14. Nebo modlim-li se jazykem, duch můj se modlí, ale mysl má bez užítku jest.

15. Což tedy jest? Modliti * se budu duchem, a modliti se budu i myslí; plésati budu duchem, a plésati budu i myslí. *Efez.5.19. Kol.3.16.

16. Nebo kdybys dobrořečil duchem, kterakž ten, kterýž prostý člověk jest, k tvému díku činění řekne Amen, poněvadž neví, co pravíš?

17. Nebo ať ty dobře dlky činíš, ale jiný se nevzdělává.

18. Děkuji. * Bohu svému, že více než vy všickni jazyky mluvím; *k.1.14.

19. Ale v zboru raději bych chtěl pět slov srozumitelně promluvíti, abych také jiných poučil, nežli deset tisíc slov jazykem.

20. Bratři, * nebuďte dětmi v smyslu, ale zlosti buďte dětmi, smyslem pak budete dospělí. *Z.1.31.2. Mat.11.25; 18.3.

21. Psáno jest v zákoně: Protož rozličnými jazyky a cizími rty budu mluviti lidu tomuto, a o aniž tak mne slyšeti budou, praví Pán. *1. Kor.14.20.

22. A tak jazykové jsou za div ne těm, kteříž věří, ale nevěřícím, prorocvi pak ne nevěřícím, ale věřícím.

23. A protož když by se sešla všechna církev spolu, a všickni by jazyky mluvili, a vesli by tam i neucení neb nevěřící, zdalíž neřeknou, že blázníte?

24. Ale když by všickni prorokovali, a všel by někdo nevěřící neb neucený, přemáhán by byl ode všech, a souzen ode všech.

25. A tak * tajnosti srdce jeho zjeveny budou, a o padna na tvář, klaní se bude Bohu, vyznávaje, že jistě Bůh jest mezi vámi. *1. Kor.14.25.

26. Což tedy, bratři? Když se scházíte, jeden každý z vás o plésání má, učení má, jazyk má, zjevení má, vykládání má, všechno to budí k vzdělání. *k.11.18. 20. 1. Kor.12.8.9.10.

27. Buď skrze dva neb nejvíce tři, a to jeden po druhém, a jeden ať vykládá.

28. Pakli by nebylo vykladače, někteří zesnují.

nechť mlčí v shromáždění, sám pak sobě nechať mluvi a Bohu. 29. Proroci pak dva neb tři ať mluví, a jimi nechť rozsuzují.

30. Pakliž by jinému tu přisedlci mu zjeveno bylo, první mlč. 31. Nebo můžete všickni, jeden po druhém prorokovati, aby se všickni učili, a všickni se potěšovali.

32. Duchověť pak proroků rokum poddáni jsou. 33. Neboť Bůh není původ neřádu, ale pokoje, jako i ve všech shromážděných svatých.

34. Ženy * vaše v shromážděných ať mlčí, nebo nedopouští se jim mluviti, ale aby o poddáni byly, * jakž i zákon praví. *1. Tim.2.12. 1. Kor.11.3.

35. Pakli se chci čemu naučiti, doma mužů svých nechať se ptají. Nebo mrzká věc jest ženám mluviti v shromáždění.

36. Zdáli od vás slovo Boží poslo? Zdáli k samým vám přišlo?

37. Zdá-li se sobě kdo býti prorokem neb duchovním, nechať pozná, co vám píše, žeť jsou přikázání Páně.

38. Pakli kdo neví, nevěz. 39. A takž, bratři, snažte se o to, abyste prorokovali, a jazyky mluviti nezbraňujte.

40. Všecko * slušné a podlé řádu ať se děje. *Kol.3.5.

KAPITOLA 15.

Arťkul o budoucím vzkříšení z mrtvých utvrzuje, 35. i vyvčtňuje.

Připomínám * pak vám, bratři, evangelium, kteréž jsem o zvěstoval vám, kteréž jste i přijali, v němž i stojíte. *Gal.1.11.12. 1. Kor.15.1.2.

2. Skrze * kteréž, (jestliže, kterak jsem vám kázal, v paměti máte,) i spasení beréte, leč byste o na darmo uvěřili. *k.1.18. 1. Kor.6.1.

3. Vydal jsem zajisté vám nejprédnější, což jsem i vzal, že Kristus umřel za brýchy naše * podle písma. *Z.2.16.17. 1. Kor.15.3.4.9.

4. A * že jest pohřben, a že o vstal z mrtvých třetého dne * podle písma, * 1. Kor.15.4.9. 1. Kor.15.10. 2. Kor.2.14.

5. A že vidín jest * od Petra, potom od dvanácti. * 1. Kor.15.5.6. 6. Potom * vidín více než od pěti set bratří spolu, z nichž mnozí ještě živi jsou až dosavad, a někteří zesnují. * Mat.28.16.

7. Potom vidín jest od Jakuba, potom ode * všech apoštolů. * 1. Kor.15.7. 8. Nejspolže pak ze všech, jako nedochůdčeti, * ukázal se i mně. * 1. Kor.15.8. 9. Nebo já jsem * nejmenší z apoštolů, kterýž nejsem hoděn stouiti apoštol, proto * že jsem se protivil církvi Boží. * 1. Kor.15.9. 10. Ale * milostí Boží jsem to, což jsem, a milostí jeho ve mně o daremná nebyla, ale * hojnější, než oni všickni, pracoval jsem, a však ne já, ale milost Boží mně přifomná. * 1. Kor.15.10. 11. Protož i já i oni tak kážeme, a tak jste uvěřili. * 1. Kor.15.11. 12. Poněvadž se pak káže o Kristu, že z mrtvých vstal, kterakž někteří mezi vámi praví, že by * nebylo z mrtvých vstání?

13. Nebo není-li z mrtvých vstání, aniž Kristus z mrtvých vstal. 14. A nevstal-li z mrtvých Kristus, tedy jest daremné kázání naše, * a daremnáť jest i víra. 15. A byli bychom nalezeni i všími svědkové Boží; nebo vydali jsme svědectví o Bohu, * že vzkřísil z mrtvých Krista. Kteréhož nevzkřísil (totiž) jestliže mrtví z mrtvých nevstávají. * Mat.23.29. 16. Nebo * jestliže mrtví z mrtvých nevstávají, aniž Kristus vstal. 17. A nevstal-li z mrtvých Kristus, marná * jest víra vaše, ještě jste v svých blížších. * 1. Kor.15.14. 18. A tak i ti, kteříž zesnuli v Kristu, zabynuli. 19. Jestliže pak v tomto životě toliko naději máme v Kristu, než bídnější isme ze všech lidí. 20. Ale vstal z mrtvých Kristus, prvotiny * těch, kteříž zesnuli. * 1. Kor.15.20. 21. Nebo * skoněvadž skrze člověka smrt, skrze člověka i o vzkříšení z mrtvých. * 1. Kor.15.21. 22. Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak * i skrze Krista všickni obživeny budou. * 1. Kor.15.22. 23. Ale * jeden každý v svém pořádku: Prvotiny Kristus, potom o ti, kteříž jsou Kristovi, v * přifšení jeho. * 1. Kor.15.23. 24. Potom bude konec, když vzdá

království Bohu a Oci, když * v prázdni všeliké knižatstvo, i všelikou vrchnost i moc. * Dan.2.44. 7.18. 25. Neboť * musí on kralovati; dokudž nepoloží všech nepřátel pod nohy jeho. * Z.1.10.1. Sk.2.34. 26. Nejspolnější * pak nepřítel zabízen bude smrti. * Z.1.30.14. 27. Nebo všechny věci * poddal pod nohy jeho. Když pak praví, že všechny věci poddány jsou, zjev. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

28. A když poddáno jemu bude všecko, tehdy i sám Syn poddá se tomu, kterýž jemu poddati má všecko, aby byl Bůh všecko ve všech. 29. Sic jinak co čini ti, kteříž se křtí za mrtvé? Jestližež jistotně nevstávají mrtví z mrtvých, i proč se křtí za mrtvé? 30. Proč i my * nebezpečněvstí trpíme každé hodiny? * 1. Kor.15.30. 31. Na každý den * umírám, skrze slávu naši, kterouž mám v Kristu Ježíši Pánu našem. * 1. Kor.15.31. 32. Jestližež jsem obýtejem jiných lidí bojoval * s šelmami v Efezu, co mi to prospěje, nevstánou-li mrtví? Jezme tedy o a pláme, nebo zitra zemřeme. * 1. Kor.15.32. 33. Nedejte se * svoditi. Porušujíť dobré obyčeje zlá rozmouvání. * Efez.5.6. 1. Jan.3.7. 34. Prociťte * k konání spravělosti, a nehrěšte. Nebo někteří o neznají Boha; k * zahabnění vašemu mluvím. * 1. Kor.15.34. 35. Ale řekneť někdo: * Kterakž vstanou mrtví? V jakém pak těle přijdou? * 1. Kor.15.35. 36. O nemoudrý to, což ty rozsíváš, nebývá obživeno, leč * uhořívá, a což rozsíváš, ne to tělo, kteréž potom zroste, rozsíváš, ale holé zrno, jaké se trefí, pšenice neb kteréžkoli jiné. * 1. Kor.15.36. 37. Bůh pak dává jemu tělo, jakž ráci, a jednomu každému z těch semen jeho vlastní tělo. * 1. Kor.15.37. 38. Ne každé tělo jest jednotejné tělo; ale jiné zajiště tělo lidské, jiné pak tělo hovádí, jiné pak rybi, a jiné ptáčí. 40. A jsou těla nebeská, a jsou těla zemská, ale jináť zajiště sláva nebeských, a jiná zemských, a jiná sláva slunce, a jiná sláva měsíce, a jiná sláva hvězd;

nebo hvězda od hvězdy dělí se v sláve.

42. Takť bude i * vzkříšení z mrtvých. Rozsívá se porušitelné, vstane neporušitelné; *Mat.13,46.

43. Rozsívá se nemocné, vstane ne mocné; *Filip.3,20,21.

44. Rozsívá se tělo tělesné, vstane tělo duchovní. Jest tělo tělesné, jest i duchovní tělo.

45. Jakť i * psáno jest: Učiněn jest první člověk Adam v duši žitvou, ale ten poslední Adam v ducha obživujícího. *1.Ko.1,28; 2,7.

46. Však ne nejprvé duchovní, ale tělesné, potom duchovní.

47. První člověk z země zemský, druhý * člověk sám Pán s nebe. *Luk.1,78; Jan.3,13,31.

48. Jakýž jest ten zemský, takovi jsou i zemští, a jakýž ten nebeský, takovíž budou i nebesí.

49. A jakož jsme * nesli obraz zemského, takť o ponese me obraz nebeského. *1.Ko.15,47; Jan.1,18.

50. Totť pak pravím, bratři: * Ze tělo a krev království Božího dědicví dosáhnouti nemohou, aniž porušitelnost neporušitelnosti dědičné obdrží. *Mat.16,17; Jan.1,18.

51. Ať, tajemství vám pravím: Ne všickni zajistí zesneme, ale všickni proměnění budeme, hned ní následnímu.

52. Neboť * zatroubí, a o mrtví vstanou neporušitelní, a o mrtví změnění budeme. *1.Ko.15,51,52.

53. Musť zajistě toto porušitelné tělo obléci neporušitelnost, a smrtelné toto obléci nesmrtelnost.

54. A když porušitelné toto obléce neporušitelnost, a smrtelné toto obléce nesmrtelnost, tehdy se naplní řeč, kteráž napsána * jest: Pohlbecna jest smrt v vítězství.

55. Kde jest, ó smrti, ostěn tvůj? Kde jest, ó peklo, vítězství tvé? a moc hřicha * jest zákon. *1.Ko.15,55; 1.Ko.15,56.

56. Ale Bohu * díka, kterýž dal nám vítězství o skrze Pána našeho Jezukrista. *1.Ko.15,57.

57. Protož, bratři moji milí, stálii buďte a nepohutelní, rozhodující se v díle Páně vždycky, věduouce, že práce * vaše není daremná v Pánu. *1.Pet.1,5,7; Žid.6,10.

KAPITOLA 16.

Napominá k zbirce, 5. navštívit je ať buje, 10. Timotea jim poroučí, 12. Apollo vymlouvá, 13. k stálosti 15. a držnému vřázení služebníkú Božích veče.

O zbirce * pak na svatě, jakť jsem nařídil v církvě Galatských, tak i vy činite. *Sk.11,29.

2. V * každou neděli jeden každý vaje podle možnosti, aby ne tehdá, když bych přišel, zbirky se daly. *Sk.20,7.

3. Když pak přijdu, kterékoli schválíte skrze listy, byť pošli, aby donesli tuto milost vaši do Jeruzaléma.

4. Pakť by se za hodné vidělo, abych i ja šel, půjdout se mnou.

5. Přijduť * pak k vám, když Macedonii projdu, (nebo o Macedonii míním projíti.)

6. Ale u vásť snad poostanu, aneb i přes zimu pobudu, abyste mne doprovodili, kamž bych koli šel.

7. Nechci zajistě s vámi se toliko na zastavení shledati, ale na ději se, že za nějaký čas pobudu u vás, bude-li * Pán chítati. *K.4,19; Sk.18,21.

8. Zůstanuť pak * v Efezu až c do letnic. *K.15,22; 2K.18,21.

9. Nebo otevřeny jsou mi tu * veliké a mocné dvěře, a protivníků mnoho. *Sk.14,27; 19,9.

10. Přišel-liť by pak Timoteus, hleďtež, aby bezpečně byl u vás; neboť dílo Páně dělá jako i ja.

11. Protož nechť jim žádny * nepohrdá, ale vyprovodte jej v pokoji, ať přijde ke mně; neboť na něj čekám s bratřími. *1.Tim.4,12.

12. O * Apollovi pak bratru užte, že jsem ho velmi prosil, aby šel k vám s bratřími. Ale niko nebyl té vůle, aby nyní přišel, než přijdeť, když bude mít čas příhodný. *Sk.18,24.

13. Bděte, * stůjte u víře, o zmužile sobě počinejte, budtež silní. *K.15,54; Efez.5,14; 2K.6,10; Kol.1,11.

14. Všesky věci vaše ať se dějí v lásce.

15. Prosimť pak vás, bratři, vřáte, že četed * Stěpánova jest o prvotiny Achale, a že se v službu svatým vydali. *K.1,16; 2K.12,13; 1.Ko.1,11; 2K.14,1.

16. Abyste i * vy poddáni byli

takovým, i všelikému pomáhajícím a pracujícím. *Filip.2,29.

17. Těšíť se pak z příchodu Stěpána, a Fortunáta, a Achaiaka; nebo * nedostatek váš oni doplnili. *K.16,16; 17.Ko.13,12.

18. Potěšili zajistě mého ducha i vašeho. Protož znejtež takové. *K.16,24; Filip.4,23.

19. Pozdravujť vás zborové, kteříž jsou v Azii. Pozdravujť i vás Pánu velice Akvila * a Priscilla, o s církví tou, kteráž jest v domě jejich. *Sk.18,2,18,28; 2K.16,5.

Epistola k Korintským první psána byla z města Philippi, po štěpánově Fortunátově, Achaiakovi a Timoteově.

20. Pozdravujť vás všickni bratři. Pozdravte sebe vespoťek * v políbení svatém. *K.16,16; 17.Ko.13,12.

21. Pozdravení * vlastní rukou Pavlovou. *K.16,24; 17.Ko.13,12.

22. Jestliže kdo nemiluje Pána Jezukrista, budíž proklatý: Maranatha.

23. Milost * Pána Jezukrista s vámi. *K.16,24; Filip.4,23.

24. I láska má v Kristu Ježíši se všechněmi vámi. Amen.

DRUHÁ EPISTOLA (S.) PAVLA APOŠTOLA K KORINTSKÝM.

KAPITOLA 1.

Pozdravý Korintských, s. a Pánu Bohu z ochrany poděkovav, 8. o svých pokoušeních 12. i upřímosti své prost pomluvacím vypravuje.

Pavel apoštol Ježíše Krista skrze vůli Boží, a Timoteus bratr, církví Boží, kteráž jest v Korintu, se všechněmi svatými, kteříž jsou ve vší Achaii.

2. Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista.

3. Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, Otec milosrdenství, a Bůh všelikého potěšení.

4. Kterýž těši nás ve všelikém ssouzení našem, abychom i my mohli potěšovati těch, kteříž by byli v jakémkoli ssouzení, tím potěšením, kterýmž i my potěšeni jsme od Boha.

5. Nebo jakož se * rozhořtují utrpění Kristova při nás, tak skrze Krista rozhořtuje se i potěšení naše. *2.Ko.20,24; 2K.1,24.

6. Nebo budť že ssouzení jsme, pro vaše potěšení a spasení křepení, kteráž i my trpíme; budť že potěšování býваме, a naděje naše pevná jest o vás.

7. Poněvadž víme, že jakož jste účastníci utrpení, tak i potěšení.

8. Nechcemeť * zajistě, abyste nevěděli, bratři, o ssouzení našem, kterýž jsme měli v Azii, že jsme nad míru přetíženi byli a

nad možnost, tak že jsme již i o životu svém byli pochybili. *K.11,29.

9. Nýbrž sami v sobě již jsme byli tak usoudili, že nebylo lze než umřít, abychom * nedoufali sami v sobě, ale v Bohu i o mrtvé křisticím. *Jer.17,5,7; 2K.4,17.

10. Kterýž od takové smrti vytrhl nás, a vytrhnuje, v nichž doufáme, že i ještě vytrhne.

11. Když i vy nám pomáhati * budete modlitbami za nás, aby z daru toho, přičinou o mnohých osob nám darečno, od mnohých děkováno bylo z nás. *K.15,30; 21.Ko.4,15.

12. Nebo * chlouba naše lato jest, svědeckví svědomí našeho, že o v sprostnosti a v upřímosti Boží, ne v moudrosti tělesné, ale v milosti Boží obcovali jsmc na světě. zvláště pak u vás. *Zid.19,18; 2K.10,16.

13. Neboť nepřise me vám nic jiného, než to, což čítele, anob což do konce tak znáti budete.

14. Jakož jste i poznali nás z částky, žeť jsme chloubava vaše, podobně jako i vy naše, v den Páně Ježíše.

15. A v tomť * doufání chčtěl jsem k vám přijiti nejprvé, o abyste druhou milost měli. *Sk.19,21; 2K.1,11.

16. A skrze vás jiti do Macedonie, a zase z Macedonie přijiti k vám, a od vás abych byli doprovozen do Judstva.